

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 548/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 24 maja 2021r. w sprawie II K 442/20			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony A. D. (1)	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi – obszerbość urazu i nałożonych szwów na języku pokrzywdzonego powodowała jego silne opuchnięcie i ból oraz bardzo znacząco ograniczała możliwości mówienia i jedzenia;	Dowód -zdjęcia fotograficzne	Numer karty k.86-87
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód -zdjęcia fotograficzne k,86-87	Zwięźle o powodach uznania dowodu - obraz opuchlizny języka pokrzywdzonego, z charakterystyczną raną oraz obszernym jej opatrzeniem chirurgicznym tj. szyciem, potwierdza jak rozległa rana powstała na tej, wyjątkowo wrażliwej części ciała pokrzywdzonego oraz przy uwzględnieniu zasad logiki i życiowego doświadczenia powala postawić wniosek o wyjątkowej bolesności takiej rany oraz znacznym ograniczeniu pokrzywdzonego w możliwości mówienia i jedzenia; zdjęcia dotyczą osoby pokrzywdzonego albowiem zostały złożone do akt przez jego pełnomocnika, a obrazują bardzo nietypowe, a opisane w opinii sądowo-chirurgicznej dotyczącej osoby	

		pokrzywdzonego obrażenia jego ciała;	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	1. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętch za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego, właściwa analiza elementów podmiotowych (zamiar obrony przed pokrzywdzonym) i	# zasadny # częściowo zasadny (2) # niezasadny (1)	

przedmiotowych czynu (sposób i okoliczności popełnienia czynu (zachowanie pokrzywdzonego) oraz postawa oskarżonego i dotychczasowy tryb życia prowadzą do wniosku, iż wina i społeczna szkodliwość czynu nie były znaczne, ziszczyły się przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania karnego w oparciu o art. 66 kk;

2. zarzut obrazy prawa procesowego tj. art. 7 kpk i art. 410 kpk, poprzez dokonanie dowolnej oceny zeznań świadków oraz dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, prowadzącej do uznania, iż zachowanie oskarżonego doprowadziło do powstania szkody majątkowej i niemajątkowej po stronie oskarżyciela prywatnego, uzasadniającej zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 6000 zł. w sytuacji braku wystarczających dowodów potwierdzających

	zarówno jej wysokość, jak i rozmiar wyrządzonej krzywdy;		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Ad. 1 Wbrew twierdzeniom apelującego, ocena kwantyfikatorów stopnia społecznej szkodliwości i winy na kanwie niniejszej sprawy (okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru, motywacja sprawcy, inne) nie uzasadniały zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania, o jakiej mowa w art. 66 k.k.</p> <p>Nie przekonują argumenty skarżącego, co do braku właściwego uwzględnienia elementów podmiotowych i przedmiotowych czynu, w szczególności całkowicie nieuprawnionym są twierdzenia o zamiarze obrony przed</p>			

pokrzywdzonym oraz o wyzywającym zachowaniu K. Ś. (1).

Sąd odwoławczy zważył, że zgodnie z dokonanymi ustaleniami faktycznymi oskarżyciel prywatny K. Ś. (1) w żaden sposób nie przyczynił się do zaistnienia zdarzenia. Ustalenia te wynikają z parwidłowo ocenionych dowodów o charakterze osobowym w postaci przede wszystkim świadków: K. Ś. (2), I. K. i O. N. - z uwzględnieniem dowodów nieosobowych w postaci głównie opinii biegłego medycyny sądowej oraz dokumentacji lekarskiej pokrzywdzonego. Sąd rejonowy nie ustalił, by pokrzywdzony wyprowadził jakikolwiek cios w stronę oskarżonego, by był zaczepny, wyzywający, by podnosił ręce, czy szedł w jego kierunku. Sąd meriti ustosunkował się przy tym do wszystkich istotnych dowodów w sprawie, mając w polu widzenia określone

między nimi
rozbieżności, a
stanowisku swemu
dał wyraz w
zasługującym na
pełną aprobatę
uzasadnieniu.
Dlatego też,
podzielając ocenę
dowodów
zaprezentowaną
przez sąd
merytoryczny, sąd
okręgowy nie widzi
zasadniczych
powodów, aby
powtarzać
okoliczności
wyprowadzone w
motywach
zaskarżonego
wyroku. Poczynione
przez sąd ustalenia
faktyczne, zgodnie z
którymi
niewiarygodną jest
wersja oskarżonego,
jakoby jedynie
odepchnął K. Ś.
(1), który dodatkowo
miał uprzednio
agresywnie ruszyć
w jego kierunku
(dodatkowo z
uniesionymi
rękami), znajdują
odpowiednie oparcie
w zebranych w
sprawie materiale
dowodowym, który
został poddany
dokładnej analizie
oraz ocenie,
respektującej
wymogi art. 4 kpk,
art. 5 kpk, art.
7 kpk i art. 410
kpk. Konfrontując
ustalenia faktyczne
w zakresie przebiegu

zdarzenia z dnia 5 czerwca 2020r. z przeprowadzonymi na rozprawie głównej dowodami trzeba stwierdzić, iż dokonana przez sąd rejonowy rekonstrukcja zdarzeń nie wykazuje błędów i jest zgodna z przeprowadzonymi dowodami, którym sąd ten dał wiarę i się na nich oparł.

W tej sytuacji całkowicie chybione są tezy skarżącego, co do rzekomego braku uwzględnienia okoliczności podmiotowych i przedmiotowych czynu, którymi mają być w istocie odmienne ustalenia faktyczne - sprzeczne z dokonanymi (dodatkowo przy braku zarzutu apelanta stricte - w zakresie ustaleń faktycznych dokonanych w sprawie a związanych z przebiegiem zajścia).

W przedmiotowej sprawie ustalono, że oskarżony jest osobą młodą i niekaraną, prowadzi ustabilizowany tryb życia, a inkryminowane

zachowanie miało
charakter
incydentalny.

Z drugiej jednak
strony oskarżony
zaatakował z
nienacka
pokrzywdzonego,
który miał
przysłowiowego
pecha „znaleźć się”
w niewłaściwym
miejscu (dosłownie
po niewłaściwej
stronie oskarżonego,
gdzie dosięgnął go
zamach jego pięści).
Oskarżony uderzył
raz, ale siła jego
ciosu była potężna.
Pokrzywdzony zalał
się krwią i odchylił.
Oskarżony uczynił
tak bez powodu, a
choć w warunkach
nocnych, to jednak
na oczach kilkorga
osób, okazując tym
samym
lekceważenie dla
porządku prawnego.
Cios nie tylko
uszkodził trwale
przedni zęb
pokrzywdzonego, ale
też rozerwał jego
język, czego
skutkiem było
chirurgiczne jego
szycie. Podnoszona
przez apelującego
okoliczność, iż
oskarżony jest
honorowym dawcą
kwi, nie jest
w stanie zmyć
ogólnego, bardzo
złego wrażenia o
jego osobie po

lekturze akt. Można nawet stwierdzić, że szycie języka pokrzywdzonego - organu wyjątkowo ukrwionego i niezwykle wrażliwego na ból, któremu towarzyszyło silne krwawienie (o czym zeznają świadkowie) – paradoksalnie być może otarło się o potrzebę użycia takiej właśnie krwi, jaką honorowo oddaje A. D..

Sąd odwoławczy zważył, iż w przedmiotowej sprawie, pomimo spełnienia formalnych podstaw do zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania (w zakresie głównie zagrożenia czynu i tego, że okoliczności czynu nie budzą wątpliwości), brak jest podstaw do uznania, iż cele kary zostaną osiągnięte pomimo umorzenia postępowania, w szczególności, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego A. D. będzie w przyszłości przestrzegał porządku prawnego, w szczególności

nie popełni więcej przestępstwa.

Właściwą, adekwatną do okoliczności sprawy represją karną jest skazanie, jakie wynika z wyroku wydanego w sprawie II K 442/20 (na samosistną karę grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych po 20 zł. każda stawka).

Ad.2. Odnoście drugiego z postawionych zarzutów, w ocenie sądu odwoławczego prawidłowo dokonano oceny zeznań świadków oraz dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, mających wpływ na ustalenie zasadności i wysokości zasadzonego zadośćuczynienia.

Zgodnie z dokonanymi ustaleniami faktycznymi (których w istocie nikt nie skarży) pokrzywdzony już wydał na swoje leczenie kwotę 700 złotych, a docelowo wstawienie procezy ceramicznej zęba będzie go kosztowało 2.200zł. Sąd odwoławczy zważył, iż żadna ze stron nie kwestionowała ustalenia

faktycznego,
dokonanego w
sprawie, zgodnie z
którym cios zadany
przez oskarżonego
spowodował nie
tylko ranę wargi
dolnej i ranę języka
pokrzywdzonego –
zakwalifikowane
jako obrażenia
powodujące
naruszenie
czynności narządów
ciała
pokrzywdzonego na
czas poniżej siedem
dni w roumieniu
Kodeksu karnego
(tak opinia sądowo-
chorurgiczna), ale
także złamania zęba
„1 1” w 1/3
przydziąsłowej.

W tym także miejscu
sąd zauważył, iż
brak apelacji na
niekorzyść
oskarżonego,
powodował brak
możliwości
ewentualnego
ustalenia, że
dodatkowe
uszkodzenia zęba
powodują zmianę
kwalifikacji prawno-
karnej obrażeń
pokrzywdzonego na
surowsze (biegły
nie wypowiedział się
natomiast o łącznej
ich kwalifikacji).

Niewątpliwie
natomiast
uszkodzenie takie
miało miejsce,
dotyczyło zęba

„jedyński”, człowieka młodego, wciąż jeszcze na progu życiowej dorosłości, dla którego takie swoiste zeszpecenie ciała to dodatkowy bardzo duży dyskomfort psychiczny (większy aniżeli dla osoby starszej, co potwierdza życiowe doświadczenie). To samo doświadczenie przesądza także o uznaniu, iż obrażenia wargi, a przede wszystkim języka były bardzo bolesne i znacząco ograniczały możliwości mówienia i jedzenia. Załączone do akt zdjęcia ust oraz języka pokrzywdzonego, aż nadto obrazują jak duży ból musiał odczuwać ich posiadacz. Właśnie z tego powodu w żdnym razie zasądzonej kwoty 6000 zł. na rzecz oskarżyciela prywatnego nie sposób jest uznać, za wygórowaną, czy nieadekwatną.

Sąd odwoławczy zważył natomiast, iż – jak wynika z pisemnych motywów wydanego w sprawie orzeczenia (strona 5 uzasadnienia

rozważania z punktu 2.1.) zasądzona przez sąd meriti kwota 6000 zł., poza zadośćuczynieniem za ból i cierpienie pokrzywdzonego, jak ustalił sąd rejonowy: „pozwoli na pokrycie kosztów leczenia zęba”. Takie natomiast stanowisko tego sądu, musiało doprowadzić do zmiany wyroku w toku postępowania odwoławczego poprzez uznanie, iż zasądzona w punkcie 2 wyroku kwota 6.000 zł obejmuje oprócz „zadośćuczynienia za doznaną krzywdę”, także „wyrządzoną przestępstwem szkodę”. Przepis art. 46 § 1 kk przewiduje bowiem obowiązek naprawienia - w całości lub w części- wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Sąd meriti zamieszczając w punkcie 2 wyroku jedynie sformułowanie: „tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę”, jednocześnie wliczył do tak zasądzonej sumy (strona 5 punkt 2.1.) także

<p>koszty leczenia zęba. Z tego powodu wyrok zmieniono, poprzez dodanie w punkcie 2 po słowach: „za doznana krzywdę” sformułowania „i wyrządzoną szkodę”. Niewątpliwie natomiast zachowanie oskarżonego doprowadziło do powstania szkody majątkowej i niemajątkowej po stronie oskarżyciela prywatnego, uzasadniającej zasądzenie na jego rzecz kwoty 6000 zł.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę orzeczenia i warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego, z jednoczesnym obniżeniem wysokości kwoty orzeczonej tytułem naprawienia szkody kwoty do 2000 złotych;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- apelacja w zakresie podniesionych</p>		

<p>zarzutów okazała się niezasadna; brak podstaw do uchylenia orzeczenia, bądź dalej idącej – od dokonanej – jego zmiany;</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	<p>Zasądzona przez sąd rejonowy w punkcie 2 wyroku na rzecz oskarżyciela prywatnego kwota 6.000 zł. ma pokryć także koszty leczenia zęba pokrzywdzonego (uzasadnienie sądu I instancji strona 5 punkt 2.1.).</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>- omówiono w punkcie 3.1. – ostatni akapit;</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
- kwestia winy i sprawstwa oskarżonego, zasadność orzeczonej kary grzywny oraz wysokości kwoty zasądzonej na rzecz oskarżyciela prywatnego w oparciu o art. 46 § 1 kk,		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
- wniesiona apelacja okazała się niezasadna, brak podstaw do zmiany, czy uchylenia wyroku z urzędu		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany - omówiono w punkcie 4.1;	
Zwięźle o powodach zmiany		
- szerzej w punkcie 3.1 – ostatni akapit,		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu		

pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt 3, 4	<p>O kosztach postępowania odwoławczego (opłacie za drugą instancję oraz wydatkach poniesionych przez oskarżyciela prywatnego) sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 636 § 1 i 3 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. , uznając, iż żaden z zarzutów zawartych w pelacji obrońcy nie okazał się byz zasadny. W. kosztów poniesionych przez oskarżyciela prywatnego tytułem zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym określono na minimalnym poziomie, uwzględniając nakład pracy pełnomocnika i jego wkład w rozstrzygnięcie sprawy.</p>	

7. PODPIS	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 24 maja 2021r. w sprawie II K 442/20		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana